USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 27. května 2021   v trestní věci obžalovaného J. J., narozeného XXXXX, odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 11.9.2018, č.j. 3 T 166/2018-722,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. a), c) trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrací soudu I. stupně.

Odůvodnění:

1. Napadeným   rozsudkem   Okresní soud v Prostějově uznal   obžalovaného J. J. vinným pokračujícím zločinem podvodu podle § 209 odst. 1,2,4 písm. d) trestního zákoníku, jehož se dle zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že

> **1/** dne 22. 8. 2016 kolem 19:00 hodin v Brně na ulici XXXX vylákal pod záminkou dovozu vozidla Škoda Octavia, rok výroby 2008, zelené barvy, od poškozeného P. K. finanční hotovost ve výši 134.000,- Kč, přičemž měl vozidlo dodat do 4. 9. 2016, což neučinil a peníze přes četné urgence nevrátil, čímž způsobil P. K., nar. XXXXX škodu 134.000,- Kč, kterou uhradil až následně dne 27. 2. 2017,

> **2/** dne 19. 9. 2016 kolem 19:00 hodin na parkovišti před OD Tesco na ulici Konečná v Držovicích vylákal pod záminkou dovozu vozidla Volvo V50 T5, rok výroby 2005, červené barvy, ze Švédska od J. Š. finanční hotovost 162.000,-Kč, přičemž předmětné vozidlo měl dodat do místa bydliště poškozeného do čtrnácti dnů od převzetí finanční hotovosti, což neučinil a peníze přes četné urgence nevrátil, čímž způsobil J. Š., nar. XXXXX škodu 162.000,-Kč, kterou uhradil až následně dne 25. 2. 2017,

> **3/** v říjnu 2016 pod záminkou dodání vozidla Volkswagen transport Caravella, rok výroby 2005, tmavomodré barvy, které měl dodat do 11. 11. 2016 přesvědčil zástupce společnosti I. F., s.r.o., aby zaslali částku 7.364,- EUR (198.975,- Kč) prodejci vozidla do SRN, následně aby dne 13. 10. 2016 do jeho rukou předali částku 20.000,- Kč, přičemž jeho záměrem bylo dané vozidlo poškozené nepředat, když v této souvislosti jí sdělil, že vozidlo je třeba opravit, opravu však neprovedl, naopak vozidlo dne 14. 10. 2016 prodal D. H., IČ: XXXXX, za částku 200.000 Kč, a převzaté peněžní prostředky si ponechal; vrátil je až po opakovaných urgencích dne 25. 2. 2017,

4/ dne 30. 1. 2017 v Prostějově, se záměrem vylákat finanční prostředky na koupi autoveterána a zisk z jeho prodeje si ponechat, převzal od M. Ch. finanční hotovost ve výši 2.000.000,- Kč, aby za ni zakoupil osobní motorové vozidlo Jaguar E type, červené barvy, které by následně dle instrukcí M. Ch. zaregistroval v ČR na M. Ch. nebo J. M. s tím, že by poté sehnal na vozidlo kupce a o případný zisk z prodeje vozidla by se rovným dílem rozdělili, poté J. J. dne XXXXX vozidlo skutečně přivezl z Dánska do České republiky, avšak nezajistil jeho registraci dle instrukcí M. Ch., ale vozidlo sám prodal za částku 1.750.000,- Kč J. J., nar. XXXXX, kterou použil pro své potřeby, a M. Ch. předané peníze přes jeho opakované urgence nevrátil, čímž jmenovanému způsobil škodu ve výši 2.000.000,- Kč,

5/ v březnu 2017 pod záminkou dovozu vozidla zn. NG TC z Velké Británie vylákal od poškozené J. S. finanční prostředky ve výši 307.000,- Kč, které poškozená J. J. zaslala dne 3. 3. 2017 na bankovní účet č. XXXXX, avšak vozidlo nedodal a převzaté peněžní prostředky si ponechal, čímž poškozené J. S., nar. XXXXX, způsobil škodu ve výši 307.000,- Kč; poškozené po opakovaných urgencích vrátil až ve dnech 30. 8. 2017, 27. 9. 2017, 20. 10. 2017 a 4. 4. 2018 celkem částku 77.000,- Kč.

2. Za to mu podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku uložil trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

3. Zároveň podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost zaplatit způsobenou majetkovou škodu poškozenému M. Ch. v částce 2 mil. Kč a nakonec podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou J. S. odkázal s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

4. Proti tomuto rozsudku si obžalovaný včas podal odvolání, které si odůvodnil dílem sám, dílem jeho obhájce. V podaném odvolání znovu byla zopakována obhajoba obžalovaného v tom smyslu, že v bodě 1), 2), 3) sice peníze nepoužil, které získal od poškozených na nákupu vozidel, ale nakonec tyto peníze vrátil. V bodě 5) připustil, že peníze získal, ale obhajoval se tím, že dílem peníze vrátil, dílem je slíbil splácet. Výslovně popřel pouze skutek pod bodem 4), kdy poškozeného Ch. nazývá podvodníkem a že to byl naopak Ch., který se ho snažil namočit do podvodu. Na druhé straně uvedl, že uvedené 2 mil. Kč bude poškozenému splácet v padesáti měsíčních splátkách po 40.000 Kč.

5. Dále namítal, že je stejně jako u hlavního líčení hazardním hráčem a je závislý natolik, že snad nejednal o své vlastní vůli.

6. Je třeba připomenout, že krajský soud jako soud odvolací rozhodl o tomto podaném odvolání 21.2.2019, kdy podle § 256 trestního řádu odvolání obžalovaného zamítl. Následně si obžalovaný podal dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, který usnesením z 25.3.2020 sp. zn. 6 TDo 285/2020-835 dovolání obžalovaného zamítl.

7. Následovalo podání ústavní stížnosti ze strany obžalovaného, kdy Ústavní soud 10.2.2021 rozhodl, že usnesení Nejvyššího soudu pod uvedenou spisovou značkou a usnesením Krajského soudu v Brně pod zmiňovanou značkou bylo porušeno základní právo stěžovatele na spravedlivý proces a tato rozhodnutí byla zrušena.

8. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadené výroky rozsudku v intencích podaného odvolání, přezkoumal zároveň způsob řízení před soudem I. stupně a dospěl k následujícím závěrům.

9. Pokud jde o způsob řízení před soudem I. stupně, tak zde odvolací soud závady neshledal. Veškeré důkazy provedené u hlavního líčení byly provedeny způsobem tak, jak předpokládá trestní řád, tudíž veškeré důkazy soud I. stupně mohl užít ve svých úvahách o vině či trestu.

10. Pokud jde o rozsah provedeného dokazování oproti předchozím závěrům, tento je třeba prohlásit za nedostatečný tak, jak je namítáno ze strany Ústavního soudu. Ústavní soud zaujal jednoznačné stanovisko stran patologického hráčství s tím, že je třeba toto zkoumat pouze a jedině znaleckým

posudkem, přičemž v tomto považuje dokazování za nedostatečné, zejména zdůrazněno v bodě 17) až 19).

11. Nalézacímu soudu proto nezbývá, než doplnit dokazování ustanovením znalce, který bude zkoumat hráčskou vášeň obžalovaného, pokud tedy existuje, to je třeba též zdůraznit, aby i tímto aspektem se znalec zabýval, neboť jak je patrno, obžalovaný poté, co rozsudek nabyl právní moci argumentoval formou obnovy řízení a dokládal, že byl zkoumán znaleckým posudkem z oboru psychiatrie v trestní věci, která je vedena u Obvodního soudu pro Prahu 5 8 T 106/2017, založeného na č.l. 936 a další. Též bude třeba aby znalec se zabýval otázkou geneze tvrzení obžalovaného, kdy jak je patrno ze spisu, zásadně se celou dobu hájil tím, že se podvodného jednání nedopustil, že se jednalo o nesrovnalosti a výjimky z jeho jinak zdatného podnikání, kdy první zmínka ve spise ohledně hráčství je zmíněna v souvislosti se seznámení se spisem na č.l. 532 a je datována 9. května 2018. V tomto smyslu bude zřejmě třeba též pro rozšíření obzoru znalce a geneze vývoje eventuální choroby obžalovaného, opatřit spisy týkající se předchozích odsouzení pro fakticky stále totožná jednání, přinejmenším od roku 2007.

12. Poněvadž se jedná o zásadní skutečnost mající vliv na trestní odpovědnost obžalovaného a hodnocení této zásadní otázky příslušející zejména soudu I. stupně nezbylo, než věc zrušit a vrátit soudu k novému projednání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Brno 27.05.2021

Miroslav Dlouhý v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Milena Pánková